

MICKIE GUSTAFSON KÅSERAR & TYCKER TILL...

Här får vi ta del av såväl professionellt tyckande som högst personliga, privata funderingar. Läs, förvånas, irriteras, känn igen dig själv eller låt dig bara roas...

Mickie Gustafson är humanpsykolog och utbildad vid Göteborgs universitet. Hon har specialiserat sig på relationer – mellan människor och mellan hund/människa. Hon driver utbildningsföretaget Karisma och har i mer än 30 år arbetat bland annat med kommunikation, inläring, stress och problemlösning. I verksamheten ingår även olika utbildningar för lärare, föräldrar, kursledare, instruktörer mm. Olika hundproblem har alltid ingått i verksamheten och är också det hon blivit mest "känd" för. Mickie är även författare och har skrivit ett antal böcker bland annat "Valpen", "Unghunden" och "Att förlora en hund". I Hundsport har hon skrivit regelbundet sedan 1988. Vill du veta mer? Gå in på: www.karisma-utbildning.se

Ledarskap – ett sätt att förhålla sig

Ordet ledarskap – i hundsammanhang – är ett ord som ligger i tiden. Det mesta mellan hund och människa anses kunna fungera väl, bara man har ett "bra" ledarskap (vad nu detta är). Och vilken sorts ledarskap talar vi om? Tänker vi på det som Hitler utövade, eller går våra tankar mer till en ledare som Gandhi?

FOTO: ANNIKA PERSSON

En del föredrar förvisso att istället tala om partnerskap och kamratskap, om att handla eller vägleda, att vara mentor, att undervisa, visa vägen och så vidare. Oavsett vad vi vill kalla detta, så handlar det i slutändan om ett sätt, eller rättare, om olika sätt att förhålla sig. Så när vi talar om, eller utövar ledarskap (eller vad vi nu väljer att kalla det) så utgår vi, som i så många andra situationer, från oss själva, vilka vi är, vilka kunskaper och erfarenheter vi har och vilket synsätt vi i grunden har på hundar – och på människor.

Detta innebär bland annat att vi lägger tonvikten på olika saker och en del talar mer om dominans och gränssättningar medan andra kanske hellre vill peka på vikten av samspel och lyhörddhet.

Men gemensamt och mest "modernt" idag tycks vara att hänvisa till vargen och därmed

till det "naturliga". Men även om många hänvisar till vargen och det ursprungliga så gäller samma sak här; vi ser det vi ser utifrån vilka vi är och vi tolkar utifrån de kunskaper och erfarenheter vi har. Jag är ganska säker på att en militär, en etolog, en psykolog eller en chef för ett företag skulle se olika saker om de studerar en flock vargar. Även om de studerar samma flock. De kommer, var och en, att lägga tyngdpunkten på olika saker och trots att de alltså ser och poängterar olika saker behöver ingen av dem ha "fel". Men de kommer inte helt säkert att hålla med varandra.

Vet vi vad som är naturligt för vargen?

En annan fråga vi kan ställa oss är naturligtvis om vi verkligen vet vad som är naturligt för vargar (i alla sammanhang) och är det all-

tid direkt överförbart till hunden? Många studier har ju dessutom utförts på vargar i hägn vilket naturligtvis har givit en helt annan bild än vad som gäller studier av fritt levande vargar. För trots att hundar och vargar i stort sett är samma djur, så skiljer de ju sig åt i vissa avseenden. Kan man tänka sig att dessa skillnader kanske har så pass stor betydelse att det rent av skulle kunna avspeglas i hur olika hundar (raser) skulle utöva ledarskap i en flock?

Hur skulle exempelvis en varg med ledarpotential (som vore präglad på hundar och alltså inte såg dem som fiender) agera i förhållande till olika hundar? Förmodligen ganska olika beroende på vilka hundar det gällde. Så om vi vågar göra ett sådant antagande, kan det då tänka sig att vi människor (om vi har för avsikt att fullfölja det uppdrag vi tar på oss när vi ansvarar för en annan individ) skulle behöva agera på olika sätt i vår roll som ledare beroende på vilken hund vi har?

Själv har jag gjort alla dessa antaganden och det styrs självklart utifrån vem jag är och de kunskaper och erfarenheter jag har. Rätt eller fel? Alla håller förmodligen inte med, men det hindrar inte att jag vågar mig på att fortsätta resonemanget.

Ledarskap kan se olika ut beroende på vilka vi är

De slutsatser jag dragit hittills vad beträffar hundar och ledarskap är bland annat att: Ledarskap kan se olika ut beroende på vilka vi är. Det kan och bör utövas på olika sätt beroende på vilken hund vi har. Dominans och gränssdragningar är bara en ytterst liten del av ett ledarskap. Att stirra sig blind på detta eller att lägga tonvikten på dominans är kanske bara ett uttryck för att vi inte alltid vet hur vi ska gå vidare eller hur vi ska bygga upp en helt igenom fungerande relation.

Att å andra sidan helt bortse från vargars/hundars behov av vägledning (som de förstår) kan ibland vara detsamma som att abdikera som ledare. Ledarskap kan man väl säga är summan av hela relationen. Tillit, förtroende, respekt är värdefulla ingredienser, liksom dominans också kan vara – ibland. Och så är vi tillbaka där vi började. Hur ett ledarskap eller relationen kommer att se ut beror bland annat på vem man själv är, vilka kunskaper man har och – förhoppningsvis på vilken hund man har. ◆